

*Dertig
kwatrijnen
Aboe l-Alaa al-Ma'arri*

Vertaling: Jaap van den Born en Pieter Smoor

Gratis e-book van het vrije vers

Dertig kwatrijnen
Aboe l-Alaa al-Ma'arri

Het speeksel van je vrouw, of uit bokalen
Het druivenspuug dat je verdwaasd laat malen:
Of jij je vrouw kust of het glas jouw mond
Voor beide zul je duur moeten betalen

*

We spotten, maar we zouden moeten beven
Als je de Tijd de vriendschapshand zou geven
- Je kent hem al zo lang - vergruist hij je als glas
En niemand smelt de splinters om tot leven

*

Een dag baart steeds opnieuw een zelfde dag
Geen nacht die niet een nacht als zuster zag
Wat jij ook meemaakt in je levensdagen
Dat alles vond ook vroeger zijn beslag

*

Loopt een kameel soms een keer verkeerd
En wordt hij bij de waterput geweerd
Dan kan hij altijd uit de Doodsbron drinken
Want daar wordt iedereen geïnviteerd

*

De tentspits is een pronkstuk en heel sterk
De zijderups mag trots zijn op haar werk
Helaas kan zij er zelf niet van genieten:
Ach, alle bouwsels worden tot een zerk

*

Geen kolokwint weet dat hij bitter smaakt
Geen honing die aan eigen zoetheid raakt
Wie zegt dat hij zichzelf heeft leren kennen
Heeft kennis met een leugenaar gemaakt

*

Ontwaak malloten! Al uw vrome riten
Zijn niets dan nep van dode parasieten
Hun wetten, slechts voor winstbejag gemaakt
Zijn niets dan stof; precies als die bandieten!

*

De leugen dompelt de planeet in rouw
Steeds is de vrome voor *zijn* kerk in touw
Had hij geen felle mensenhaat dan zaten
Moskee en kerk en sjoel in één gebouw

*

Hij wordt wel vier keer in de echt verenigd
Haar lusten worden voor een kwart gelenigd
Vroom kust hij alle vier, voor schamel loon
Kust zij een ander, dan wordt zij gestenigd!

(Dit gedicht was rechtstreeks gericht tegen een naburige sheik die voor de vierde keer in het huwelijk trad)

*

De joden, moslims, christenen; zij dwalen
Twee mensensoorten laten zich bepalen:
De denkers, die niet malen om geloof
En de gelovigen, die *enkel*malen

*

De Voorgangers die God de mensen gaf
Als Mozes, Jezus, predikten wat af
Of hebben, als Mohammed, veel gebeden
Zij gingen voor naar waar wij gaan: het graf

*

De mensen zijn gedichten die het Lot
Zacht reciteert met ingehouden spot
Een enkel voorgedragen vers is vrij
De meeste zijn gebonden
Dank zij God

*

De pijlen die het leven steeds weer zondag
Ontdook ik alle; nooit werd ik gewond
Maar als de Dood zijn boog voor mij zou spannen
Dan dook ik niet en stond ik waar ik stond

*

Soms geeft de Tijd de zegepraal aan jou
Weet dan: straks brengt hij jou weer in het nauw
De Tijd is immer koud en onpartijdig:
De middagzon verslindt de ochtenddauw

*

Zorg dat je vol berouw je zonden boet
Loop zeventig maal in de Mekka'stoet
Dat alles maakt je nog niet echt godsdienstig:
Slechts vroom is hij die kan – en het niet doet

*

Geef niet de wereld schuld van al je pijn
Wie zou er nu iets te verwijten zijn:
De trog waarin men zoete druiven perst
Of hij die zich te buiten gaat aan wijn?

*

Al eeuwen wordt verwoed om goud gestreden
Daarvoor trekt men het ijzer uit de schede
Het staal brengt roem en is meer waard dan goud
Dat enkel dient – om zwaarden te bekleden

*

Ontelbaar zijn de bloederige horden
Die door de eeuwen heen het zwaard omgordden
Om volken te beroven van hun grond
En allen zijn ze zelf die grond geworden

*

Het lichaam is een kruik, zo valt te lezen
En wordt als leeg omhulsel vaak geprezen
Maar rijk gevuld met gouden honingdrank
Kan zo'n goedkope kruik heel kostbaar wezen

*

De leugen heeft verwoestend rondgetrokken
Dus laat u bij uw leven niet verlokken
Tot vals geloof en knechting van het recht
Religie leidt tot akelige brokken

*

Als de imam een christenbisschop schetst
Vol hoon en haat, zeg hem dan dat hij kletst
Want de Profeet leert ons te respecteren
Wie kwetst, wordt zelf terecht ook weer gekwetst

*

Voor eeuwig draaien zonnen en planeten
Hun banen in een eindeloze keten
Kometen ijlen in een spoor van stof
En dat is wat we zijn: stof van kometen

*

Onrijpheid en verlangen zijn de kluisen
Waarin de hoop ons levenslang doet huizen
Zo groeit ook graan vol gretigheid omhoog
Want daar hoort het de sikkel vredig suizen

*

Als alle huurders hier in deze buurt
Weet ik dat wonen duurt zolang het duurt
Gelukkig hoef ik hier niet lang te blijven
En wordt de boel dan leeg weer doorverhuurd

*

Het is geen kunst, het edelmoedig zijn
De een is van nature engelrein
Zijn gift is even goed als dat van schurken
Al geven die alleen uit schone schijn

*

Je was op tijd, maar hebt de boot gemist
Je won een prijs – ze hadden zich vergist
Er is geen plaats voor jou in deze wereld
Als het nu eenmaal anders is beslist

*

Je arme ziel houdt alle opties open
En wil maar op iets ver verwijderds hopen
Maar naar welk ver verwijderd doel hij hoopt
't is altijd verder weg dan jij kunt lopen

*

Van alle toppen die het leven kent
Is dat je met een huid van perkament
Diep in de grond door stof wordt opgegeten
Toch wel het allermooiste incident

*

De dwaas is in zijn hart oprecht verblijd
Met alle tijd van leven die verglijdt
De Dood houdt hem hier levenslang gevangen
En hij doodt in de dodencel de tijd

*

Dooft ooit de Tijd de zon na eeuwig schijnen
Dan zullen mens en hemelen verkwijnen
De Rechter en zijn Weten is wat rest
Maar wat getuigt er nog van ons verdwijnen?